

[Statsministeren.]

de to Afsnit skal jeg ikke have noget imod. Om der virkelig skulde være noget naturstridigt i at give Pumpelaget Penge, kan det ærede Medlem Hr. Krag maaske bedre end jeg bedømme, da han jo hører til nede i den Befolkning. Saadanne Enkeltheder kan vi selvfølgelig godt forhandle om, og „Pumpelaget“ skal ikke være fældende for hele Sagen (Munterhed) — ja, det var den ærede sidste Taler, der brugte denne Betegnelse.

Det ærede Medlem Hr. Geert-Jørgensen, der altsaa brugte denne Betegnelse, ivrede imod Lovforslaget og sagde, at han og hans Parti nærede ikke Velvillie overfor det. Det er jo ikke nogen Overraskelse, for jeg har været fuldkommen klar over, at i Henseende til, hvordan man skal behandle Folk, der lider Nød i det bestaaende Samfund, skal man lede længe for at finde mere Reaktion, end man kan finde paa den Kant. Det ærede Medlem sagde, at dette Forslag gik ud paa at tage fra nogle og give til andre. Men det er jo ikke noget ukendt; jeg kan huske, hvorledes man for nogle Aar siden skar løs paa de fattige og gav Millionærerne en klækkelig Gave, og jeg har ikke nogen Erindring om, at det ærede Medlems Meningsfæller *den Gang* voldsomt protesterede imod en saadan Fremgangsmaade, men det var jo ogsaa et helt andet Gavebord, der den Gang blev dækket.

Det ærede Medlem Hr. Krag gjorde den Bemærkning, at det er et umuligt Standpunkt, jeg og Regeringen indtager, thi den 19. Marts havde jeg i Landstinget sagt, at der ikke var Penge til at gennemføre Forslaget om Statens Overtagelse af Udgifterne til abnorme og blinde, og jeg ved ikke hvem det var, og hvor kunde der saa nu pludselig blive Penge til de her foreslaaede Foranstaltninger?

Det er mærkeligt, at det ærede Medlem, som ellers følger saa godt med i Datoer, har overset, at den 19. Marts var Lovforslaget om Krisehjælp til arbejdsløse ikke forkastet, det blev først endeligt forkastet den 30. Marts. Den 19. Marts gik jeg altsaa ud fra, at disse 5 Mill. Kr. vilde blive brugt, og der kunde da fornuftigvis ikke blive 5 Mill. Kr., eller hvor meget det nu var, til Raadighed til Overtagelse af Abnorm-Forsorgen; men den 30. Marts blev jeg bekendt med, at man ingenting vilde give de arbejdsløse, og saa blev der pludselig 5 Mill. Kr. til Raadighed, som jeg altsaa har foreslaaet at anvende paa denne forstandige Maade. Det er alt sammen ligetil, og det ærede Medlem Hr. Krag bør ikke opfatte det som nogen Art af Hekseri.

Det ærede Medlem Hr. Krag gjorde opmærksom paa en Enkelthed, nemlig at der i § 5 er brugt to forskellige Betegnelser om Tilskuddet, idet der et Sted staaar, at det skal ydes af Arbejdsløshedsfonden, og et andet Sted, at „Statens Tilskud“ ikke maa overstige 1 Mill. Kr. Med den Opfattelses-evne, det ærede Medlem har, er der ikke Grund til at tro, at han ikke har opfattet det hele fuldkommen rigtigt, nemlig at det er den samme Million, der er Tale om; jeg har virkelig den Opfattelse, at Arbejdsløshedsfonden disponerer Staten over, hvad der ogsaa fremgaar af en anden Paragraf. Men hvis det kan bidrage til at faa det ærede Medlem til at stemme for Lovforslaget, kan vi jo stryge „Statens“ i den Linie, hvor det staaar, og nøjes med at sige, at „Tilskuddet“ maa ikke overstige 1 Mill. Kr. — saa er den vist klaret.

Det ærede Medlem gjorde den Opfattelse gældende, at man ved en Lovgivning som denne hemmede Bestræbelserne for at bringe Hjælpekassernes Udgifter ned. Nu kan jeg ikke se, hvorledes en saadan Lovgivning kan hemme den Slags Bestræbelser, hvis saadanne Bestræbelser da maatte være ønskelige; jeg mener, at de kun er ønskelige, for saa vidt Hjælpekasserne handler ilde med deres Penge, og jeg kan ikke erkende, at det er en hæderlig Bestræbelse at faa Hjælpekasserne til at nægte Hjælp, naar Folk er arbejdsløse og lider Nød. Men hvis der altsaa endelig var noget Ønske om, at Bestræbelserne skulde gaa ud paa, at Hjælpekasserne bragte deres Udgifter ned, kan jeg ikke se, at dette Lovforslag paa nogen Maade vilde komme paa tværs deraf, al den Stund de Penge, der er Tale om at refundere, er brugt, og der kun er nogle faa Dage tilbage af denne Maaned, som nok skal gaa med Behandlingen af dette Lovforslag her og i det andet høje Ting; hvis denne Lov kan blive færdig til 1. Maj, vil jeg antage, det er godt, og saa er der ingen, der af denne Lov kan blive fristet til at bruge flere Penge, end de har brugt.

Det er altsaa ikke rigtigt, at der er nogen Fare i den Henseende. Men det, det ærede Medlem ønsker, er i Virkeligheden at straffe de Kommuner, der har hjulpet de arbejdsløse paa ordentlig Maade; de skal straffes, fordi de efter det ærede Medlems Mening har brugt for mange Penge, og Bestræbelserne skal derfor gaa ud paa at faa dem ned. En saadan Tendens kan Regeringen naturligvis ikke lægge i sin Opfattelse.

Det ærede Medlem gjorde ogsaa den Opfattelse gældende, at det var usikkert, om man kunde faa Trangsarsagen frem og